

Sygn. akt II K 636/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska - Świstak

Protokolant: staż. Justyna Galbierczyk

w obecności Prokuratora: Anny Pawłowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2019 r.

sprawy **M. B.**

syna J. i H. z d. L.

ur. (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. z dnia 08 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. akt **II K 661/15** za czyn z art. 209 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 roku, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w P.. z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt II Ko 106/17, z przewidywanym okresem odbycia od 16 maja 2019 r. do 14 lipca 2019 r. z zaliczeniem na jej poczet okresu od 04 kwietnia 2017 r. godz. 12:45 do 02 sierpnia 2017 r. godz. 15:45;

II. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 05 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt **II K 37/18** za czyn z art. 209 § 1a kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, wprowadzoną do wykonania 20 lipca 2018 r. z przewidywanym okresem zakończenia 16 maja 2019 r.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

1. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85§ 1, 2 i 3 kk, art. 86 § 1 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia orzeczone wyrokami opisanymi w pkt I i II i wymierza skazanemu M. B. karę łączną 1 (jeden) rok i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności ;
2. na podstawie art. 577 kpk na poczet wymierzonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbycia kary w sprawie II K 661/15 od 04 kwietnia 2017 r. do 02 sierpnia 2017 r. oraz okres odbycia kary w sprawie II K 37/18 od 20 lipca 2018 r.
3. stwierdza, że w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegające łączeniu wyroki jednostkowe ulegają odrębnemu wykonaniu;
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. M. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu;
5. zwalnia skazanego od kosztów postępowania związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. B. został dotychczas skazany dwoma prawomocnymi wyrokami jednostkowymi:

I. Sądu Rejonowego w P. z dnia 08 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. akt **II K 661/15** za czyn z art. 209 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 roku, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w P. z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt II Ko 106/17, z przewidywanym okresem odbycia od 16 maja 2019 r. do 14 lipca 2019 r. z zaliczeniem na jej poczet okresu od 04 kwietnia 2017 r. godz. 12:45 do 02 sierpnia 2017 r. godz. 15:45;

Dowód: odpis wyroku II K 661/15 k. 19, postanowienie II Ko 106/17

obliczenie kary k. 21, Informacja o orzeczeniach i pobytach k. 3-

4 , dane z KRK k. 7-9

Odbываяc karę z w/w wyroku M. B. korzystał z warunkowego przedterminowego zwolnienia udzielonego mu postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z dnia 02 sierpnia 2017 r. w sprawie III Kow 945/17, jednakże na mocy decyzji Sądu Okręgowego w P. z dnia 06 września 2018 r. w sprawie III Kow 958/18/ owz dobrodziejstwo to zostało odwołane, z powodu popełnienia analogicznego przestępstwa umyślnego w okresie próby.

Dowód: postanowienie III Kow 945/17 k. 27-27v;

postanowienie III Kow 958/18/owz k. 25

II. Sądu Rejonowego w P. z dnia 05 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt **II K 37/18** za czyn z art. 209 § 1a kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, wprowadzoną do wykonania 20 lipca 2018 r. z przewidywanym okresem zakończenia 16 maja 2019 r.

Dowód: odpis wyroku II K 37/18 k. 22, obliczenie kary k.23,

Informacja o orzeczeniach i pobytach k. 2-4 , dane z KRK k. 7-9

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dopuszczalność wydania wyroku łącznego – stosownie do dyspozycji art. 569 § 1 kpk podlega badaniu przez pryzmat warunków zezwalających na orzeczenie kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Orzeczenie kary łącznej normują przepisy art. 85 § 1, 2 i 3 kk ustanawiając n/w przesłanki zezwalające na jej wymierzenie:

- jednorodzaowość orzeczonych kar lub ich zdatność do połączenia (art. 85§ 1 kk);

- podleganie kary wykonaniu w całości lub w części (85§ 2 kk), co eliminuje z zakresu rozważań kary już w całości wykonane;

- pozostawanie łączonych kar w takiej relacji czasowej do popełnianych przestępstw, aby karą łączną nie została objęta kara za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej podlegającej łączeniu. Innymi słowy, węzłem kary łącznej nie może być objęta taka kara, w czasie odbywania której sprawca popełnił kolejny czyn zabroniony. Należy dodać, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 27 marca 2018 r. w sprawie III KK 353/17 - popełnienie przez sprawcę przestępstwa w okresie próby wyznaczonym postanowieniem o warunkowym zwolnieniu z odbycia reszty kary pozbawienia wolności nie stanowi przewidzianej w art. 85 § 3 kk negatywnej przesłanki do orzeczenia kary łącznej obejmującej karę (kary łączne), z

odbycia reszty której sprawca został warunkowo zwolniony, oraz karę (kary łączne) za przestępstwo popełnione w okresie próby.

--	--

Kary wymierzone M. B. w obu wyrokach jednostkowych kwalifikują się do połączenia, bowiem spełniają wskazane materialno-prawne przesłanki orzeczenia kary łącznej. Wymierzono nimi kary jednorodnjowe podlegające łączeniu, żadna z w/w kar nie została wykonana w całości, a osądzone przestępstwa nie zostały popełnione po rozpoczęciu odbywania żadnej z nich.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk – sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak wskazanych w tym przepisie limitów przewidzianych dla każdego rodzaju kary. Oznacza to, że granice możliwej do wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności lokowały się w przedziale od 10 miesięcy (najwyższa z kar wymierzonych) do 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (suma obu orzeczonych kar). Decydując o doborze techniki łączenia kar, należało mieć na uwadze brzmienie art. 85a kk formułującego zasadę uwzględnienia przede wszystkim celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu, osiągnięcie tych celów zapewni jedynie połączenie kar na zasadzie asperacji ze skutkiem w postaci wymierzenia kary łącznej na poziomie 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu, M. B. nie zasługuje na premię w postaci sprowadzenia kary łącznej do najwyższej z wymierzonych kar, mimo że ich związek przedmiotowo podmiotowy jest dość ścisły. Trudno przeoczyć, że skazany nie wykorzystał darowanej mu szansy resocjalizowania się na wolności rażąco naruszając najpierw rygory okresu próby (w minimalnym ustawowym wymiarze 1 roku), a następnie pogwałcił zasady warunkowego przedterminowego zwolnienia, skutkiem czego było jego odwołanie.

Analiza wyroków jednostkowych prowadzi zmusza więc do wniosku, że pierwsze skazanie niczego w życiu skazanego nie zmieniło, a okres niealimentacji trwał w zasadzie nieprzerwanie, aż do chwili ponownego osadzenia w/w w zakładzie karnym.

Wyrok łączny z pewnością nie służy premiowaniu takiej postawy, jaką zaprezentował M. B. i nie powinien go utwierdzać w przekonaniu, że uporczywe negowanie obowiązku alimentacyjnego jest opłacalne. W myśl dyrektyw zawartych w art. 85 a kk, wyrok łączny ma służyć osiągnięciu celów prewencyjnych i wychowawczych. Zadania stojące przed karą łączną nie zostaną prawidłowo zrealizowane jeśli kara orzeczona w wyroku łącznym znacząco, bez uzasadnionej przyczyny złagodzi dolegliwość będącą wynikiem kolejnego, umyślnego naruszenia prawa. Tym samym Sąd nie dopatrył się powodów uzasadniających sięgnięcie po wyjątkową technikę łączenia kar, jaką jest postulowana przez obrońcę zasada pochłaniania. Ścisłe związki przedmiotowo –podmiotowe obu czynów w dostatecznym stopniu odzwierciedla kara łączna wymierzona na zasadzie jedynie częściowej absorpcji.

Na poczet kary łącznej zaliczono okresy odbycia kar: w sprawie II K 661/15 od dnia 04 kwietnia 2017 r. do 02 sierpnia 2017 r. oraz w sprawie II K 37/18 od dnia 20 lipca 2018 r.

Uznając, że odbywający obecnie karę pozbawienia wolności skazany nie jest w stanie ponieść kosztów postępowania orzeczono o ich przejęciu na rachunek Skarbu Państwa.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, orzeczono w oparciu o § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.